

2. Перевернуте навчання як одна з ключових тенденцій освітніх технологій сучасності. URL: <http://klasnaocinka.com.ua/uk/article/perevernute-navchannya-yak-odna-z-kliuchovikh-tend.html>
3. Перевернуте навчання. URL: http://phys.ippo.kubg.edu.ua/?page_id=517
4. П'янківська І. В. Застосування технології «переверненого навчання» у викладанні дисципліни «Лексичний менеджмент». *Сучасні технології викладання англійської мови та інтерпретації текстів світової літератури* : матеріали II Всеукр. наук.-практ. заочної Інтернет-конф. з між нар. участю. 2016. Київ. URL: <http://naub.oa.edu.ua/2016/>

Олена ПАВЛЕНКО

ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

На сьогодні вивчення іноземних мов є гострою проблемою. Оскільки наука є прогресивною та не стоїть на одному місці, процес удосконалення техніки та штучного інтелекту невинно розвивається, але найефективнішого методу так і не було виведено. При досить великій потребі вивчення мов, не у всіх є прогрес у вивченні та вдосконаленні іноземних мов.

З початку заснування шкіл та навчальних закладів викладачі постійно вдосконалювали професійні навички в педагогіці, а саме намагалися пристосовувати загальноприйняті методи навчання до певної категорії людей, для яких необхідне знання іноземної мови.

Так, у період перших шкіл знання іноземної мови не було обов'язковим. Цей предмет використовували, як загальнорозвиваючий та намагалися розвивати ним не лише навички розуміння та говоріння мовами, а намагалися покращити аналітичне читання, логіку та логічне мислення. Тобто в ті часи спроби навчання іноземній мові були даремні, оскільки не мали певного успіху через використання недоцільних методів щодо розвитку компетентностей, що показують володіння мовами.

Наприкінці XVII ст. – на початку XIX ст. були перші спроби окреслити певні закономірності у застосуванні методів викладання іноземних мов. У той період не було гострої необхідності працювати над ними старанно, тому ці методи не є фундаментальними сьогодні.

Першим методом, який був представлений у ті роки, був граматико-перекладний метод. Тоді була потреба у суспільства доносити лише власні думки до інших і зазвичай це виконувалося в письмовому вигляді. З лінгвістичного боку цей метод базувався на греко-римській теорії мови. В кінці XVII ст. була єдина мета – написання основи граматики мови, яка б була схожою до системи написання граматики латинської на грецької мов. З психологічної точки зору ця методика пов'язана з асоціативною психологією Д. Гартлі. За основу було взято асоціації зі схожістю, з місцем, часом та ін. [1].

Ціллю такого способу було повноцінне навчання граматиці, яке засноване на асоціаціях. Можна сказати, що письмова мова була досить широко розвинена, але аспект розмовної мови був відсунутий на останній щабель.

Наприкінці XIX ст. відбулися певні зміни, а саме гостро не вистачало людей, що знаються на розмовній мові. Тому викладачі почали змінювати методику навчання. Відтепер вносилися корективи в уроки та використовувалися вправи на вимову та спілкування на елементарні теми. Але й такі зміни не стали досить впливовими.

На зміну граматико-перекладному методі прийшов текстуально-перекладний. На наступному етапі досить широко розповсюджено читання текстів в оригіналі; людей, які вміли це робити, цінували всюди.

Основною метою такого методу було навчання не тільки читанню, граматики та письму, а й приділення великої уваги якості вимови та усному говорінню.

Представники методу, а саме Ж. Жакото, Г. Лангеншейдт та Ш. Туссен наполягали на вивченні мов лише через читання літератури в оригіналі.

Саме з цього методу виокремились наступні два методи, що були широко розповсюджені в суспільстві, а саме натуральний метод та прямий. Ці методи використовувалися найдовше, майже до Другої світової війни.

Основна мета натурального методу полягала в тому, що навчання базувалося на вивченні рідної мови, тобто з самого малечку людина потрапляла безпосередньо в мовне середовище. Представники цього методу, а саме М. Вальтер, Ф. Гуен, М. Берлиц та ін. вважали, що якщо людина потрапляє в мовне середовище, вона досить швидко починає розмовляти на розповсюджені теми та використовувати елементарну граматику, так само, як мала дитина, що вчиться рідній мові. Якщо ж навчання відбувалося з учителем, то учень навчався всьому наглядно, а практикував мову лише методом наслідування вимові та мовленню вчителя [2].

З цього методу витікає прямий метод навчання іноземних мов. До 10-х років ХХ ст. він був лідером. Цей метод базувався на вивченні мови без використання рідної. Яскравою особистістю, що просувала цей метод серед викладачів, був Г. Суїт. Він написав низку наукових праць щодо впливу такого методу навчання на учнів та про їх успішність. Він говорив, що гарний метод повинен базуватися лише на знанні науки про мову, тобто фонетики, граматики та в цілому загальних лінгвістичних законів. Також він повністю змінив напрямок навчання іноземним мовам від усного мовлення до письма [2].

У період переходу від прямого методу в Європі сформувалися викладачі, що використовували англійську методіку викладання.

Англійська методика використовувалася лише близько 30 років. Ця методика складалася лише з двох потужних течій – це методика Гарольда Пальмера та методика Майкла Уеста. Ці науковці зробили великий прорив не лише в методології, а й у лексикографії. Багато працювали над створенням словників та розробляли принципи відбору лексики.

У свою чергу Г. Пальмер повністю розкритикував прямий метод навчання та запропонував власний усний метод. Від розробив три напрямки курсів іноземної мови та мав змогу вдосконалювати їх та використовувати на практиці в Японії, а пізніше очолив Науково-дослідний інститут методів навчання англійській мові. Зокрема, він написав чимало підручників, робочих зошитів, книг для вчителів, а також ряд методичних та навчальних посібників.

Майкл Уест – відомий науковець, що працював над теорією та практикою викладання англійської мови як іноземної в Індії та в деяких інших державах Сходу. У період розповсюдження шкільного навчання в Індії постала проблема навчання досить великого потоку людей, тому що на той час класів було дуже багато, як і учнів у класі. Саме тому М. Уест почав писати досить велику кількість підручників, які містили граматичні вправи та лекції для викладання основного матеріалу. М. Уест також дуже багато працював над написаннями словників та довідників з англійської мови, оскільки він бачив гостру потребу в викладанні лексики в своїх підручниках.

Після 40-х років ХХ ст. досить стрімко почала розвиватися наука та техніка. На зміну старим методам приходять нові, а саме аудіо-лінгвістичний, а згодом і аудіо-візуальний. Їх основні цілі майже ідентичні – навчити слухача усному мовленню. В кожному із методів використовували автентичні записи та демонстрували учням, вони ж у свою чергу наслідували вимові і таким чином вивчали мову [1].

З кожним роком методи навчання іноземним мовам удосконалюються та намагаються йти за науковим прогресом. З таким великим різноманіттям методів тяжко виділити найкращий, але кожен має свої пріоритети перед іншими. Використовуючи

метод, необхідно пам'ятати, що він повинен показувати високі результати досягнень учнів, що і є оцінкою самого методу.

Список використаної літератури

1. Гез Н. И. История зарубежной методики преподавания иностранных языков / Н. И. Гез, Г. М. Фролова. – М. : Academia, 2008. – 256 с.
2. Кашина Е. Г. Традиции и инновации в методике преподавания иностранного языка : учебное пособие для студентов филологических факультетов университетов / Е. Г. Кашина. – Самара : Изд-во «Универсгрупп», 2006. – 75 с.

Катерина СЕМЕНОВА

НОВІТНІ ТЕНДЕНЦІЇ В ОРГАНІЗАЦІЇ ШКІЛЬНИХ ЕКСКУРСІЙ

Анотація. Шкільні екскурсії – це одна із основних та найбільш перспективних видів позашкільної навчальної діяльності, котра на сьогоднішній день не втрачає своєї вагомості та розвивається у багатьох країнах світу. Тож у даній статті ми спробували розглянути інноваційні форми в організації шкільних екскурсій, а також систематизували ті новітні екскурсійні продукти, що на сьогоднішній день пропонуються школярам туристичними фірмами та музеями в Україні. Також ми зробили висновки про те, що найбільш перспективними видами інноваційних екскурсій є квест-екскурсії, екскурсії із радіогідами, екскурсії із елементами анімації та театралізації, віртуальні екскурсії та екскурсії із показу 3D-об'єктів.

Ключові слова: шкільні екскурсії, екскурсійна діяльність, інновації, квест-екскурсія.

Формування проблеми дослідження та її актуальності. Сучасний розвиток туризму нерозривно пов'язаний з екскурсійною діяльністю. Екскурсії є одним із найбільш розповсюджених видів позашкільної навчальної діяльності, тому й користуються заслуженою популярністю. Проте із бурхливим розвитком новітніх технологій неухильно зростають і вимоги до організації шкільної екскурсійної діяльності. У зв'язку із цим, постійно варто вдаватися до більш інноваційних підходів у її проведенні.

Таким чином, метою написання даної публікації є аналіз новітніх інноваційних тенденцій в організації шкільних екскурсій.

Так, Басович С. Ю. пропонує для школярів проведення квест-екскурсій (Басович, 2018). Квест – це один із основних жанрів комп'ютерних ігор, що представляє собою інтерактивну історію із головним героєм, що управляє гравцем. У ХХІ столітті квести вперше з'явилися у реальному світі. Один за одним, вони почали набувати популярності у США, Японії та ряді країн Європейського Союзу (Басович, 2018: с. 37).

Квест – це гра, у ході якої її учасники вирішують логічні задачі, виконують пошук необхідної інформації, вчаться працювати з інформаційними ресурсами, знаходити корисну інформацію та застосовувати її на практиці. Тож, виходячи із визначення поняття «квест», можна зробити висновки, що квест-екскурсія – це послуга із організації відвідування спеціально відібраних об'єктів екскурсійного показу індивідуальними туристами (екскурсантами) або ж туристичними групами, що полягає в ознайомленні та вивченні вказаних об'єктів засобами спостереження та виконання певних завдань, що дозволяє відкрити нові сторони особистості школярів.

На сьогоднішній день особливої популярності набувають квести із використанням мобільних додатків. Більшість із даних додатків не обмежують своїх учасників у часі; також можна закінчити проходження квесту, незалежно від погодних умов, та інших зовнішніх обставин. Для проходження таких квест-екскурсій, їх учасникам потрібно